

man jo fra deres Side et ganske udmærket System i Tantièmesystemet. Det glæder mig dog ganske overordentligt, at man nu fra saa godt som alle Sider er imod Fortsættelse af dette System; men det undrer mig, at man, naar man dog er enig om dette, alligevel vil gaa med til at bevare Tantièmesystemet for visse overordnede Embedsmænd. Jeg synes rigtignok, at er man paa det rene med, at Tantiemen i dette Forhold, Jernbanerne vedrørende, er forkastelig, er det tifold mere forkasteligt at bibeholde den for enkelte overordnede Embedsmænd. Thi disse ville af den Grund have særlig Interesse i at faa gennemført dette uheldige Sparesystem, som jo er søgt iværksat herhjemme i de senere Aar, det kan man være ganske vis paa. Jeg mener, at Tantiemen er forkastelig, og jeg vil haabe, at Udvalget kommer til det Resultat, at den bør stryges ogsaa for deres Vedkommende, for hvem man endnu vil bevare den.

Nej, vi blive ikke saadan af med Uroen, men jeg tror, at hvis vi nu gaa til at fastsætte en respektabel, ordentlig Løn, vil Roen hos dem, der faa en Lønningsforbedring, sikkert holde sig et Spand af Aar. Men der bliver jo altid nogle tilbage, som ikke komme ind i den almindelige Oversigt, men gemme sig i Udkanterne, og de føle sig selvfølgelig altid utilfredse over ikke at være komne med. Man maa ikke tro, at man i evige Tider kan holde Mennesker borte fra at kræve deres Forhold forbedrede. Det er jo, som der staar i Skriften, ikke af Brød alene, Menneskene leve, der er jo ogsaa andre Goder foruden de rent materielle. Oplysningen stiger, Erkendelsen af Menneskeverdet hos det enkelte Individ stiger, man vil høre op. Det, der ligger i Lønbevægelsen er en Klassebevægelse, og den udebliver selvfølgelig heller ikke hos Statsfunktionærerne. Vi maa mindes en Ting, og det er, at vi under disse Forhold i Grunden bo og bygge paa en Vulkan. De, der kline deres Huse op ad Vesuv's Skraaninger, maa naturligvis finde sig i, at der en skønne Dag kommer et Udbrud enten med Aske eller Lava, som skyder ned ad Bjergets Skrænter og fejer væk, hvad der er bygget op. Det er uheldigt at bo der, men det har ogsaa sine Fordele; der vokser bl. a. en ganske liffig Vin deroppe, Lacrymæ Christi, som er meget søgt, og allerede af den Grund findes der altid Mennesker, som ville bo der. Naar vi nu bebo en Verden som denne, leve i et Samfund som dette, der i sig selv har Uro, der hver Dag kan

bryde ud, maa man ikke sætte et forbavset Ansigt op og undre sig, naar Uroen kommer frem. Disse almindelige Bemærkninger har jeg villet gøre, for jeg synes, det kunde være nødvendigt overfor de ærede Medlemmer, som ville tage mine Ord til Indtægt, fra vor Side at paavise Aarsagen til Uroen.

Det forekommer mig, at der ved Behandlingen af disse Lovforslag har været en skøn Enighed om saa vidt muligt at holde særlig politiske Momenter og Synspunkter ude. Jeg synes, det er et godt Tegn, et godt Varsel for Lovenes fremtidige Skæbne. Det er kun det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), som gør en sørgelig Undtagelse fra Regelen. Han har ment at maatte gøre sig bemærket ved endda ret stærkt at fremhæve, hvor urimeligt det var med disse Lovforslag. Jeg har tilladt mig af hans ikke meget lange Tale at plukke en ret fyldig Buket, saa naar jeg nu angiver Spaltenumrene og Citaterne, kunne ærede Medlemmer forlyste sig med at se dem i den Sammenhæng, hvori de staa. Sp. 1412 siger det ærede Medlem: „Det har ikke været Brug for, at Folketinget rejste Krav om Lønforhøjelse“. Sp. 1413: „Jeg tvivler om, at det er rigtigt nu at gaa til saa store Lønforhøjelser“. Samme Spalte længere nede: „Det synes mig meget betænkeligt at gaa til saadanne Forhøjelser“. Sp. 1414: „Det vil ikke styrke den gode Position“, — der kommer Hestefoden — „Ministeriet har i Befolkningen“. Sp. 1415: „Jeg tror derfor, vi med fast Haand skulde have afvist de efter min Mening ganske uberettigede Krav“. Sp. 1416 lyder samme Tone videre, ligesom en lille Fløjtetone, det ærede Medlem lægger ind i sit Koncertstykke: „Jeg har en lille Tro om, at disse Forslag ikke ville blive vedtagne i denne Form“, og videre siger han, at man maa reducere disse Lønninger ret betydeligt. Det ærede Medlem argumenterer altsaa ud fra den Opfattelse, at der ude i Landet skulde være en Stemning mod disse Love. Det er jo muligt, at man i visse Afkroge, hvor Kulturen ikke er naaet helt hen endnu, har en saadan Opfattelse, men det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Holbæk (Kr. Sørensen) saa smukt sagde i Gaar, at naar disse Love blive vedtagne her, vidner det meget højt om den Kultur, Flertallet i denne Sal staar paa. Jeg vil meget advare mod den skurrende Røst, det ærede Medlem for Ruds-Vedby har villet bringe ind i den almindelige Harmoni, der tilsyneladende er om disse Lovforslag.